

rejser Spørgsmaalet og gennem en almindelig Folkeafstemning overfor Regering og Rigsdag giver Udtryk for sit Ønske og sin Villie.

De fleste af de tekniske Spørgsmaal, der rejser sig ved den endelige Forbudslovs Udarbejdelse, vil ingen Interesse have under Folkeafstemningen, ved hvilken hele Interessen vil samle sig om det store Principspørgsmaal: Totalforbud eller ikke Totalforbud.

Ved den tekniske Udformning af den endelige Forbudslov, der skal finde Sted, hvis Folkeafstemningen viser Flertal for Totalforbudet, vil alle Detailspørgsmaalene rigtigst finde deres Afgørelse. Her vil det tillige være at iagttage, at der sørges for saadanne Overgangsbestemmelser og lignende, der maatte findes fornødne bl. a. for de store Byers Vedkommende.

I hvor stort Omfang saadanne Overgangsbestemmelser og saadanne praktiske Foranstaltninger, der kan tjene til at bygge Bro fra den gældende Lovgivning til Totalforbud vil være paakrævet, vil bl. a. afhænge af, hvor langt Ædruelighedsarbejdet gennem Anvendelse af Kommuneforbud, Amtsforbud og de andre Foranstaltninger, til hvis Gennemførelse de foregaaende Kapitler giver Adgang, er ført frem paa det Tidspunkt, da en Folkeafstemning maatte vise Flertal for Totalforbudet. Man har derfor ikke ment paa nærværende Tidspunkt med Udbytte at kunne udforme noget endeligt Udkast til den definitive Forbudslov som Forbillede for et eventuelt fremtidigt Regeringsforslag. Forbilleder findes jo i øvrigt i de nordamerikanske Staters og Finlands Forbudslovgivning.

Kapitel X.

Straf, Erstatning, Konfiskation m. m.

§§ 34—38.

Af Kapitlets Bestemmelser er navnlig § 35 om Erstatningsansvar for den, der overtræder Alkohollovgivningen, Reglerne i § 36 om Straf for Tilsidesættelsen af pligtmæssigt Afhold og Reglerne i § 37 om Straf for den, der sælger stærke Drikke som alkoholfrie eller lignende, Udtryk for nye Principper i vor Lovgivning. En nærmere Begrundelse af disse Bestemmelser er imidlertid formentlig ikke fornøden. Det synes ubestrideligt, at den, der gør sig skyldig i ulovlig Udsækning af eller Handel med stærke Drikke, saa vel som navnlig den, der udsækker eller sælger saadanne til Chauffører eller andre, om hvem han ved, at de er i saadan Tjeneste eller Virksomhed, at deres Alkoholpaavirkning kan blive skæbnesvanger for andres Person og Ejendom, bør være pligtig at erstatte al den Skade, der helt eller delvist maa siges at være en Følge af de paagældendes Alkoholnydelse, herunder ogsaa eventuelt Erstatning for Tab af Forsørger og lignende.

Regelen i § 38 om, at Beværterloven vedbliver at gælde for de bestaaende Adkomster indtil disses Bortfald i de Kommuner og Amter, der maatte indføre Kommune- eller Amtsforbud, og i det hele vedbliver at gælde med de Begrænsninger, der følger af nærværende Lov, er kun optaget i Lovforslaget ex tuto.